

den anden Side maa det anses for betænkeligt at foreslaa større økonomiske Ofre af de interesserede Lodsejere end de i Lovforslaget nævnte. Det maa da ogsaa erindres, at Lovforslaget 3 Gange tidligere har været forelagt af den forrige Regering omtrent enslydende med det nuværende Forslag, og det er i Virkeligheden betydelige Tilskud, der foreslaas ydet af Beboerne (1 360 000 Kr. samt 262 000 Kr. af Ringkøbing By).

Man har villet sammenligne Projektet med et Digeforetagende, men det er langt mere sammensat. Staten er i Virkeligheden pligtig til at sørge for et ordentligt Udløb fra Ringkøbing Fjord, Staten ejer desuden selv store Arealer ved Fjorden, og endelig er der Fiskeriinteresser. Staten har da ogsaa i beslægtede Forhold bragt meget betydelige økonomiske Ofre uden at faa Tilskud af Beboerne, f. Eks. Høfderne paa Limfjordstangerne.

At forlange en ny Prøve paa Beboernes Interesse for Projektet turde anses for overflødig. Det nyeste Bevis er, at Ringkøbing Amdsraad har garanteret et Tilskud paa 1 Mill. Kr., hvilket man er sikker paa vil blive forhøjet til det i Lovforslaget nævnte Beløb.

Mindretallet nærer den Anskuelse, at Lovforslagets Gennemførelse vil give stabile Forhold ved Fjorden og betydeligt forøgede Værdier, og at denne Sag, der i saa mange Aar har foreligget for Rigsdagen, nu bør finde sin Løsning, saa meget mere som Udløbsforholdene nu er langt slettere, end de har været i de senere Aar.

Et *Mindretal* (Korsgaard) forbeholder sig sin Stilling.

Et *Mindretal* (P. Andersen, Bording, Hauge, Haurum og Sundbo) er af den Opfattelse, at det er rigtigst at udskyde den endelige Afgørelse af Ordningen af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord endnu i nogen Tid; thi for det første hersker der fremdeles megen Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er muligt ved Hjælp af det foreslaaede meget kostbare Sluseanlæg at

opnaa en saadan Ordning af Afløbet fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet, at Arealerne ved den nordlige Del af Fjorden kan have de Fordele deraf, som Lodsejerne venter sig. Det kan saaledes nævnes, at Vandbygningsdirektøren i Udvalget har udtalt, at det efter hans Overbevisning ikke kan ventes, at Saltholdigheden i den nordlige Del af Fjorden vil blive væsentlig anderledes, efter at Sluseanlægget er gennemført, end Saltholdigheden er nu. Den Brakvandstilstand, som man regner med, vil saaledes udeblive, og Ferskvandstilstanden, som man nu har den, vil fremdeles være den fremherskende. Dertil kommer, at det beklagelige Modsætningsforhold mellem Lodsejerne fortsat uforandret er til Stede, hvilket navnlig skyldes den Omstændighed, at Lodsejere ved den sydlige Del af Fjorden frygter for en positiv Forringelse af deres Jorder ved Iværksættelsen af de kostbare Anlæg. Det er Mindretallets Opfattelse, at det foreslaaede Anlæg — ogsaa teknisk set — er at betragte som et Forsøg, om hvilket Beboerne ved Ringkøbing Fjord er i høj Grad uenige, og Mindretallet maa mene, at nærværende Tid ikke tillader os at ofre de mange Millioner paa Forsøget, saa meget mindre, som der allerede forgæves er ofret 3 Millioner ved Hvide Sande uden andet varigt Resultat end en Værdiforringelse af betydelige Arealer og af Fiskebestanden i Fjorden. Mindretallet stiller sig i Henhold til foranførte paa den Opfattelse, at Lovforslaget ikke bør fremmes nu. Subsidiært stiller Mindretallet Ændringsforslag, der tager Sigte paa for det første at faa Klarhed over, hvorvidt de paa-gældende Lodsejere virkelig ønsker Sluseanlægget udført, naar de skal deltage i de med Anlægget forbundne Udgifter, og som for det andet tager Sigte paa at fastslaa, at Lodsejerne virkelig maa regne med, at de kommer til at deltage i Udgifterne. Mindretallet kan ikke gaa med til at udskyde Lodsejernes Betalingspligt til en fjern Fremtid, men maa kræve, at Ringkøbing Amt, der har henvendt sig til Udvalget om